

عنوان مقاله:

پتروگرافی و کانی شناسی افق خاک دیرینه (پالتوسل) رأس سازند گچساران در باختر بندر عباس (برش کوه نمکی خمیر)

محل انتشار:

دومین همایش ملی زمین شناسی و اکتشاف منابع (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

شکوفه سالاری سرگرو - دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشگاه هرمزگان،

پیمان رضائی - استادیار گروه زمین شناسی و پژوهشکده جنگل های حرا، دانشگاه هرمزگان،

خلاصه مقاله:

سازند گچساران (میوسن پیشین - میانی) در نواحی خاوری پهنه زاگرس چین خورده (پس خشکی بندر عباس)، دارای رخساره های تبخیری، کربناته و مارنی می باشد. این سازند در برش کوه نمکی بندر خمیر با مرز تدریجی بر روی سازند آسماری قرار می گیرد. مرز فوقانی نیز با سازند میشان بصورت ناپیوستگی فرسایشی بوده و توسط افق از خاک دیرینه مشخص می گردد که نشان دهنده خروج رسوبات از آب دریا در میوسن میانی است. این افق خاک دیرینه براساس طبقه بندی خاک های دیرینه در رده کلسی سول قرار گرفت. براساس اشکال ماکرومورفولوژی، مطالعه پتروگرافی و داده های کانی شناسی حاصل از آنالیز پراش اشعه ایکس (XRD)، دو افق کالکریتی و دولوکریتی در این خاک دیرینه تفکیک گردید. افق کالکریتی ندولی در سنگ میزبان مادستونی یافت شده و براساس ویژگی های خود منشا غیر پدوژنیکی دارد. افق دولوکریتی نیز در طی تبخیر پیشرونده آب سطحی و زیر زمینی به صورت افقی سخت توسعه یافته است. ترکیب کانی شناسی نشان دهنده ی برتر بودن مواد برجا (دولومیت، کلسیت و پالیگورسکیت) به نسبت دانه های آواری (کوارتز و میکا) است که نشان دهنده ی درجه بلوغ بالای این افق خاک دیرینه می باشد. وجود کانی های هالیت و پالیگورسکیت حاکی از شرایط آب و هوایی خشک و نیمه خشک در زمان نهشت این افق خاک دیرینه است.

کلمات کلیدی:

پتروگرافی، کانی شناسی، خاک دیرینه، سازند گچساران، باختر بندر عباس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/528135>

